ANA MUHALEFET DERGİSİ

Dinozor

16 Temmuz 1998 Perşembe...Sayı: 51...Fiyatı: 100 bin lira

BİZE DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜ İHSAN EYLE YA RABBİM. AMİN!

Biz "İrticayla mücadeleyi" laik Türkiye Cumhuriyeti yapacak sanıyorduk, meğer "düşünce özgürlüğü" bile Diyanet İşleri'nin kapsama alanındaymış.
Diyanet İşleri Başkanlığı'nca hazırlanan ve 24 Temmuz Cuma günü tüm camilerde okutulacak olan hutbede "İnsanların eşit, irade ve düşüncelerinde hür olduklarının Kuran-ı Kerim'de vurgulandığı" anlatılacak. Aynı hutbede "Fikir özgürlüğünün içine dinsizliğin sokulması, insanlık için bir ayıptır." görüşüne de yer verilecek.
Yeryüzünde demokrasiden umudu kestik, gökyüzünden bekliyoruz!

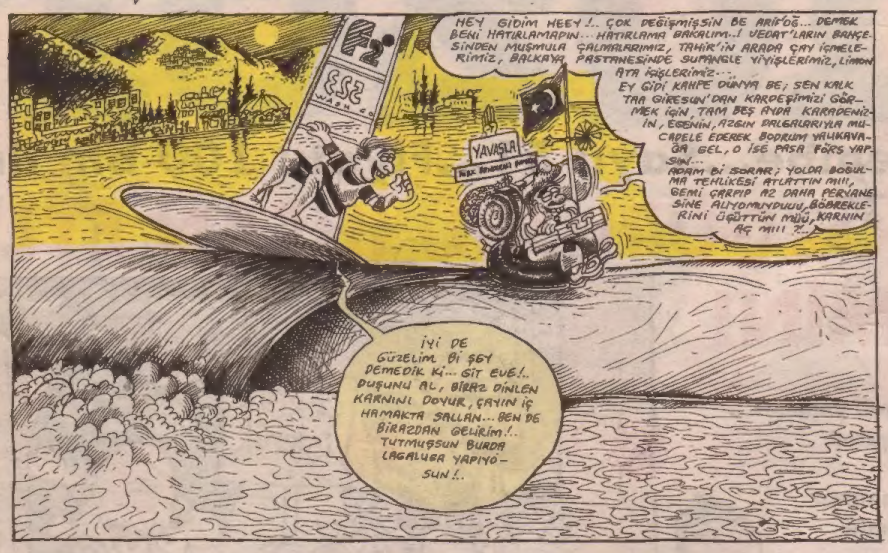

MUTLAKA GÖRÜŞELİM!/ ATİLA Ş MESAJINI ALDIM, TELEFON ETTİM, YOKTUNUZ/ ALP BENİ MERSİN'E ●BİRİKMİŞ NOTLAR "ANTOLOJİSİ" : BİROL'CUM MESAJLARINI ALIYORUM BU MESAJLARDAN NASIL BİR SONUÇ ÇIKARACAĞIMI BİLEMİYORUM... ÜZÜLMELİ MİYİM, SEVİNMELİYİM; BELİ OLMUYOR... "YİNE VER YİNE KAYBEDEVİM" ÇAĞIRMAMI DÜŞÜNMÜYOR MUSUN? ÇAĞIR, GELEYİM!.. ORDAN ARTUR'A GEÇERİZ!../ ALTAY, HÂLÂ GELECEKSİN ?!.. DERGİYE BİRAK, "GEBERTİRİZ" /MUSTAFA'CIM SENİ ÇOK ÖZLEDİM :.. ŞEVKİ TELEFONUNU VERDİ, FAKAT YAZDIĞIM KAĞIDI KAYBETTİM BE APİCİM.. "YİNE VER YİNE KAYBEDEVİM" ●BİRİKMİŞ NOTLAR "ANTOLOJİSİ" : BİROL'CUM MESAJLARINI ALIYORUM BU MESAJLARDAN NASIL BİR SONUÇ ÇIKARACAĞIMI BİLEMİYORUM... ÜZÜLMELİ MİYİM, SEVİNMELİYİM; BELİ OLMUYOR... YİNE DE ANNAN GÜZEL!../ TAYLAN TELEFON NUMARANI ALDIM VE KAYBETTİM.. ARA SIRA SENİ CEKİ'NİN YERİNE ÇAKIYORUM, YOKSUN... Bİ AKŞAM BİRARMALIM.. ESPRİ UUR İSE

FERHAN ŞENSOY

AÇMA PARANTEZ

Her şey doğallığını yitirmiş durumda. İlişkiler kuralları türetmiş, her şeyin kuralı koyulmuş, koya koya bırakılmayan, her gün bir yenisi koyulan bu kurallar da yasallığı peydahlamış. Yasal olarak suç olduğunu bilmediğin bir davranışta bulunsan bile, yasayı bilmemekle paçayı kurtaramıyorsun;

–Pardon hâkim bey, bisikletle damda gezmenin kamu vicdanını rencide ettiğini bilmiyordum!

demekle hâkim sizi bağışlamaz. Bağışlayamaz, önünde bilmem kaç sayılı yasanın c bendi ve konuyla ilgili tevhid-i içtihat kararları bulunmaktadır.

Böyle bir düzen kurulmuş. Düzen ne peki? Bu kuralların dengesi, bir tür kural cambazlığı. Düzen bizi *"Böyle bir düzen olmazsa olmaz!"*a inandırmıştır, düzen olmaması düzensizlik demektir ki, o konumda, manitu korusun, kimin başına ne geleceğini kimse bilemez. Buradan da düzenin kimin başına ne geleceğinden haberdar olmaktan hoşnut ve huzurlu bir konum olduğu sonucuna kaydırakla kayılabilir.

Düzen bizi üretici olma sevdalarına sürükler. Varolmak için bir işimiz olması, çalışmamız, bir şeyler üretmemiz gerekmektedir. Bunun karşılığında para kazanılır, daha çok çalışan daha çok kazanır, o para çarçur edilerek varolma sürdürülür.

Açma parantez Varoluşçuluk!

Düzen bizi ev sahibi, mal sahibi ve daha çok mülk sahibi olmaya dürtükler. Saygıdeğer ustam **Vedat Günyol**, bu dürtüklenmeye karşı uzun yıllar nasıl direndiğini güler yüzlü ciddiyetiyle anlatıyor ve: *"Ne denli yanlış bir tutumda olduğumu ancak çok sonra anlayacaktım"* diyor.(*)

Düzen bizi ev sahibi olmaya zorluyor. Yoksa kiracılık hiç de fena değildir, hele mobilyalı ev tutarsan, taşınman an meselesi. Gel dikiz ki sürekli kira ödedikçe insan kendini keriz buluyor. Ödemeyenler var, ödememekle kalmayıp bir sürü evin sahibi ya da sahibesi olarak, ay başında demet demet dalından kira derleyen var.

"Mülkiyet nedir? Hırsızlık iştel" demiş, anarşizmin babası olarak kabullenilen **Proudhon**.

Açma parantez Proudhon! 1809'la 1865 arasında yaşadığından kime ne?

Mülkiyetin olmadığı yer var mı? Varmış bir zamanlar. Kanada'nın kuzeybatısında yaşayan Kızılderili kabileleri arasında düzen şöyle kuruluymuş. Bir kabile reisi başka kabile reislerini davet eder, onları yedirir, içirir, sürekli hediyelere boğar, bunu yaparken kahkahalar atar, konuklarıyla alay eder ve sonunda hiçbir şeysiz kalırmış. Ardından başka bir kabile reisinin davetine gider, belini doğrultmuş. Herkes sırayla iflas ediyor ve buna çok gülünüyormuş.

Artık o Kızılderililer yoklar. Bana bu geleneği anlatan sonuncularından birini, Montreal'de bir barda bira içip, biraların çok pahalılığından şikâyet ederken gördüm, yirmi beş yıl önce. Bu geleneği çok sevmiş, o gün ona beş para ödetmemiştim, zaten pek parası yoktu, birayı pahalı bulma nedeni oydu, yeterince içemeyecekti, bugün ev sahibi kabile reisi benim, diyerek cebimdeki bütün parayı o akşam birlikte içtiğimiz biralara vermiştim. Param bitince de çok gülerek çıkmıştık bardan. Ayrılırken, devrisi gün aynı barda buluşmamızı önerdi:

–Yarın ev sahibi kabile reisi benim!

dedi. Devrisi gün o bara gittiğimde, benden önce gelmiş, birasını söylemişti bile. Beni görünce sırıtarak cebindeki dolarları çıkarıp gösterdi.

–Nerden buldun bu parayı?

–Kürkümü sattım!

diye otuz iki diş güldü, o günün ev sahibi kabile reisi.

Bütün gün içtik onun kürkünün parasıyla. Montreal'e lapa lapa kar yağıyordu.

Açma parantez, Amerikalıların Kızılderili soykırımı!

(*) Vedat Günyol / *Benim Aziz Nesin'im* / Varlık - Haziran 1998.

Cumhuriyet DinozoR
Sayı: 51
16 Temmuz 1998

İmtiyaz Hakkı Sahibi: Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık AŞ adına **Orhan Erinç** • **Yazışleri Müdürü:** Zafer Temoçin • **Basıldığı Yer:** Yeni Gün Haber Ajansı AŞ • **Yayına Hazırlayan:** Yedi Mayıs Haber Ajansı AŞ • **Grafik Uygulama:** Fenni Özalp • **Kaligrafi:** Şevki Sayışman

Tel: (0212) 512 05 05 / 428-429 • **Faks:** (0212) 512 48 30
Adres: Türkocağı Caddesi, 39/41 Cağaloğlu / İstanbul

▶ Kalemli'nin başkanlığı döneminde hazırladığı Siyasi Ahlak Yasası ile yolsuzluk yaptığı gerekçesiyle dokunulmazlığının kaldırılmasına ilişkin fezleke, Meclis'te aynı gün görüşülecek.

▶ 1990'da faili meçhul bir cinayete kurban giden araştırmacı-yazar Turan Dursun'un oğlu, babasının polisler tarafından el konan cinayete ışık tutacak "kayıp" eşyalarını bir türlü bulamıyor.

DİNOZOR'DA BARIŞ

Aşırı beslenme "rejime" zararlı. Hükümet de zaten medyayı "dengeli besliyor"!

••••••

KİT'ler, parababası akbabalar için ÖZEL LEŞtirler!

••••••

TanSUÇiller'in ismi bile masum olmadığını ispatlıyor!

BARIŞ ERTÜRK

▶ Meclis'te pankart açtığı için 2 yıl hapis yatıp tahliye olan Mahmut Yılmaz, okuluna geri dönüyor...

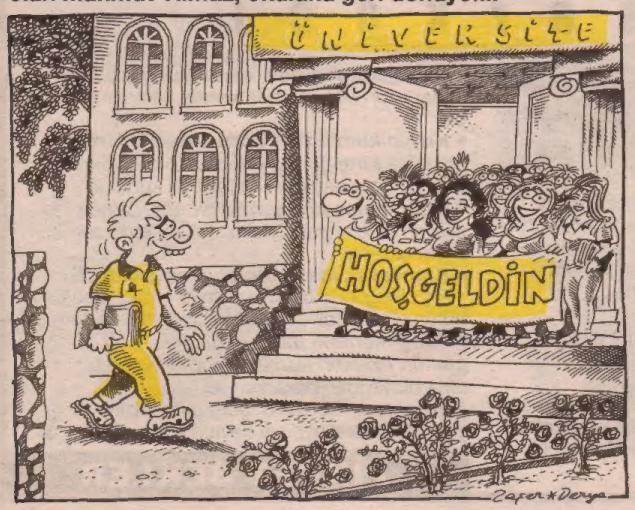

▶ CIA'in 2010 yılı raporunda, içinde Türk-Yunan çatışmasının da bulunduğu 12 senaryo yer alıyor.

▶ Yargıtay, Mehmet Ağar'la ilgili soruşturmanın Memurin Muhakematı Yasası'na göre yürütülmesine karar vererek, Yüce Divan'da yargılanması yönündeki DGM kararını bozdu.

▶ Ağrı'nın Faziletli Belediye Başkanı çarşı ve cadde adlarını değiştirip Medine Caddesi, Hz. Ömer Çarşısı, Said-i Nursi Caddesi gibi isimler koydu...

AZ SONRA!..

● Koalisyon ortakları, sonunda memur zamları konusunda anlaştı! **Mesut Yılmaz,** zam olarak her memura bir torba çakıltaşı verileceğini söyledi! Başbakan şöyle konuştu: *"Yıllardır söyler dururuz, bu ülkenin bir çakıltaşı bile bizim için değerlidir! İşte bu değerli taşlardan memurlarımıza cömertçe dağıtacağız! Hayatta her şey maddiyat değildir! Fakat torba paralarını maaşlardan keseceğiz, o kadarcık fedakârlığa katlansınlar artık!"*

AZ SONRA!..

● Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nin bahçesindeki Düşünen Adam heykeli kaldırıldı! Ünlü heykelin Bayrampaşa Cezaevi avlusuna konacağı öğrenildi! Adı gereksiz bir yetkili, *"Olayda kasıt yoktur. Heykel, yeni yerine daha çok yakıştı. Hatta canlanır umuduyla elektrik bile verdik, fakat canlanmayı reddediyor!"* şeklinde konuştu!

AZ SONRA!..

● **Doğan Güreş** adını değiştirdi! Tekrar DYP'ye dönen emekli paşanın *"Doğan Uçuran Çiller"* adını alacağı açıklandı!

AZ SONRA!..

● Turizm öyle ya da böyle patlayacak! Bir bakanlık yetkilisi konu hakkında şöyle konuştu: *"Susurluk Çetesi benzeri bir turizm çetesi oluşturduk. Dünyanın çeşitli yerlerinden insanları kaçırtıp Türkiye'ye getirteceğiz. Güneşimizden ve denizimizden faydalandıracağız. Yine de memnun kalıp döviz harcamazlarsa, kendileri bilirler! Ülkelerine dönerler ama tek kulakları burda kalır!"*

AZ SONRA!..

● Çatlı anahtarlıkları işe yaradı! On bin adet yaptırılan ve dağıtılan anahtarlıkların büyülü olduğu, bunlara takılan anahtarların her kapıyı kolayca açtığı ve devletin üst kademelerine ulaştırdığı öne sürüldü!

AZ SONRA!..

● Kaçak Mercedes Şenliği başladı! Ordu'da yapılan Vosvos Şenliği'ne alternatif olarak Silivri'de düzenlenen şenliğe 200 adet kaçak Mercedes sahibi katıldı! Açılış konuşmasını yapan **Tanju Çolak** hem ağladı, hem ağlattı!

AZ SONRA!..

● Rumelihisarı Konserleri'nde şok olay! **Nilüfer**'in konserini bedava seyretmek için surlara tırmanan 80 kişinin üstüne kızgın yağ döküldü! Sponsor yağ firması reklamdan çok memnun!

AZ SONRA!..

fiko'nun sarkacı

- ***Deniz havlusu, devlete takılan borç gibidir.*** Üzerine bir yattınız mı, tamam artık; kimse sizi yerinizden kaldıramaz.
- ***Dalgalar, bunak ihtiyarlar gibidir.*** Aynı şeyi, bütün gün boyunca durup dinlenmeden tekrar edip durabilirler.
- ***Şemsiyeler, dönekler gibidir.*** Her devre anında uyum sağlarlar. Soğuk olup yağmur yağsa da, sıcak olup güneş çıksa da; onlar hizmet edecek birilerini bulurlar.
- ***İdeolojiler, sahilde yakılan ateşler gibidir.*** Gençleri, bir araya getirip etrafında toplar. Sönüp de etkisini yitirmemesi için herkes, ortak bir çaba gösterir.
- ***Terlemek, borç para vermek gibidir.*** Geri dönmeyeceğini bilerek kendinden birşeyler vermek sıkıntı yaratır. İkisinin de üstüne en iyisi, bir bardak soğuk su içmek gerekir.

HER ŞEY BİR ŞEY GİBİDİR

- ***Kadınlar, deniz gibidir.*** İlk başta insana soğuk gelirler. Yeterince sabırlı değilseniz, daha fazla yakınlaşmaktan vazgeçebilirsiniz bile. Oysa biraz çabadan sonra, sıcaklığını fark eder; hatta bir daha ondan ayrılmak istemezsiniz.
- ***Maaş zammı, buz gibidir.*** Daha elinize aldığınız ilk andan itibaren erimeye başlar ve kısa sürede biter gider.
- ***Düşünce özgürlüğü hakkında konuşmak, üstsüz güneşlenmek gibidir.*** Birden etraftaki herkesin ilgi odağı haline gelinir ve hatta polis gelip, aldığı gibi götürebilir.
- ***Su kayağı yapmak, sevişmek gibidir.*** Ne kadar uzun süre dik tutabilirsen o kadar zevkli olur.
- ***Kızgın kumlardan serin sulara atlamak, borsaya kote olmak gibidir.*** Zordur, güçtür ama bir kere başardın mı hayatın kurtulur.
- ***Genç kızlar, dondurma gibidir.*** Zaptetmesi zordur. Elde tutmak güçtür. Dikkat etmezseniz, eriyip giderler.
- ***Kumsallar, insan toplulukları gibidir.*** Bir avuç okluğunda bir anlam ifade etmez ama bir bütün olarak çok güzel olur, bir anlam kazanır.
- ***Zenginlerdeki para, denizdeki kum gibidir.*** Aklınızın alamayacağı kadar çoktur ama biz kıyıdan bakarken bir tekini bile göremeyeyiz, üstelik o, gelip gidip bizim yanımızdakileri olmaya devam eder.

FİKRET BEKLER

KRAL VE BEN / Poldev Masalı

Soner Tuna

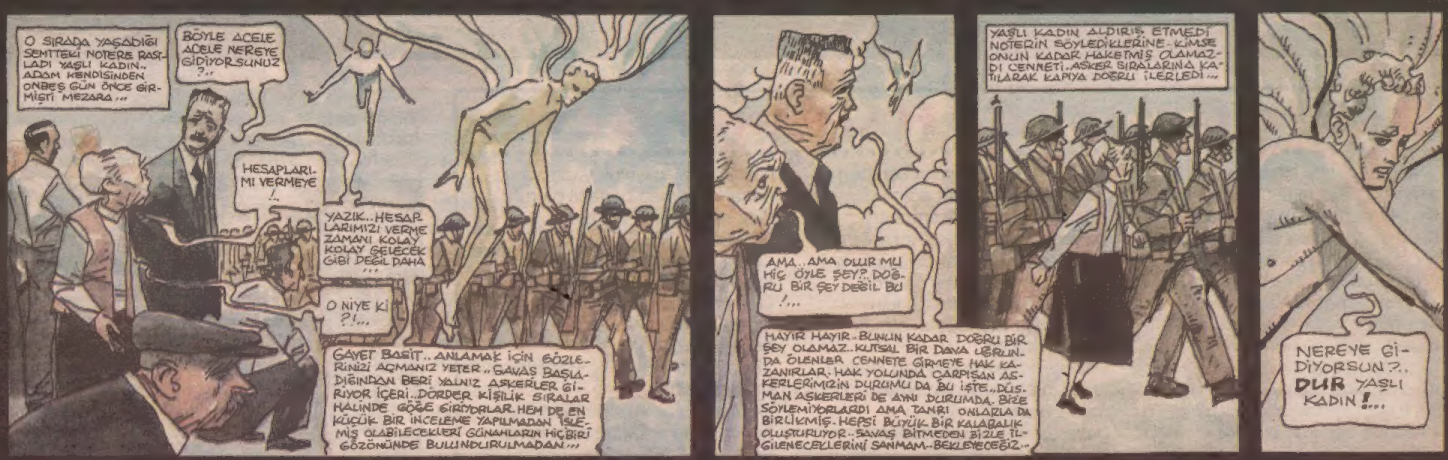

Devamı arka sayfada

Başlarını 5 sayfada

MARCEL AYME 'NİN ÖYKÜSÜNDEN UYARLANMIŞTIR.

MEDYA GEYİĞİ *ile* HAFTANIN GEYİĞİ

- Merhaba! İşte yine ben, yeni ailenizin röportajcı geyiği. Vakit kaybetmeden hemen konuğumla bol reyting getireceğine inandığım röportajıma geçiyorum. Sevgili *"Reyting Hamdi"* hoşgeldin.
- Eyvallah baba, nası gidiyor?
- Hop hop baştan anlaşalım. Burada soruları ben sorarım. Unutma her geyik kendi medyasında öter. Bize, bu işe nasıl başladın anlatır mısın?
- Aslında ben küçüklüğümde hep Tatlıses Otobüsleri'nde muavin olup insanlara kolonya, topkek ve kahve servisi yapmak istiyordum. Fakat o zamanlarda İbrahim Tatlıses otobüs filosu kuracak kadar reyting rekorları kıramadığı için İstanbul-Urfa seferi yapan 403 otobüsleri yoktu. Daha sonra ne iş yapayım diye *"Uche'nin teninde"* (kara kara) düşünmeye başladım. Evden çıkmaz, insanları güldürmez olmuştum. Tabii bu durum bizim mahallenin çocuklarının gözünden kaçmamıştı. Ve beni eğlendirmek için her gün başka bir yere götürüyorlardı. Derken bir gün, *"sözüm bir kısım meclisten dışarı"* hayvanat bahçesine gittik. Arkadaşlarım güle oynaya hayvanat bahçesindeki hemcinsleriyle oynaşırken ben hâlâ ne iş yapabileceğimi düşünüyordum. Aslında en başarılı yaptığım şey, insanları güldürmekti. Fakat piyasada biri gerçek olmak üzere onlarca *"Kemal Sunal"* olduğu için sıradan bir komedyen olmak istemiyordum.
- Kusura bakma Reyting Hamdi, ama anlattıklarından birşey anladıysam *"Zaman gazetesinde"* yazar olayım!
- Dur dur az kaldı. Ben anlatayım da seni *"mişli Geçmiş Zaman gazetesinde"* çalışmaktan kurtarayım. Derken bir hayvan gördüm hayatım değişti!
- Af buyur! Ne yani, sen bir hayvan sayesinde mi reyting rekorları kırıyorsun? Yani kimse seni inşaatta işçilere komiklik yaparken keşfetmedi mi?
- Hayır.
- Peki kim bu toplum psikolojisinden anlayan, menajer Ahmet San kılıklı hayvanoğlu hayvan?
- Kim olacak tabii ki bukalemun. Hayvan, yeşilin yanında yeşil, grinin yanında gri oluyor ve hayvanat bahçesinde en çok kalabalık da onun olduğu bölümde birikiyor. Ben de her hafta bukalemunluk yaparsam, ancak o zaman başarılı olurum diye düşündüm ve bu işe başladım.
- Peki Levent Kırca'yı kendine rakip olarak görüyor musun?
- Hayır benim en büyük rakibim Akrep Nalan. Çünkü onun göbeği benimkini döver!
- Son olarak, Reyting Hamdi ismi kimin fikriydi?
- Aslında o bir Kızılderilinin fikri. Televizyona ilk çıktığımda ismim Reyting Hamdi değildi. Fakat program gerek Ortadoğu ve Balkanlar'da gerekse de Amerika ve Yağmur Ormanları'nda olsun çok izleniyordu. Amerika'nın sayılı kabilelerinden olan *"Ossuran Kırlangıçlar"* kabilesinin şefi *"Ericsson 688 Kuwatta"* bana bu ismi önce dumanlarla, anlamadığımız için de daha sonra cep telefonuyla bildirdi. Bizim de bu isim çok hoşumuza gitti. Ben de ona Gazman'ın yediği fasulyeler sayesinde *"dumanlı"* bir *"Teşekkürler Türkiye"* mesajı gönderdim.
- İyi yapmışsınız. Neyse bir röportajın daha sonuna geldik. Her tuttuğun reyting olsun!

BARIŞ ERTÜRK

Tansu Çiller, Mesut Yılmaz'ın kendisi hakkındaki sözleri nedeniyle TRT'den cevap hakkı istedi... Aaa!.. Aşağıya yanlışlıklı konuyla hiç ilgisi olmayan bir karikatür girmiş...

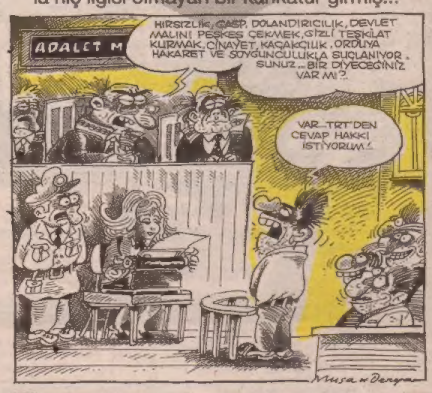

Berna Yılmaz, Bodrum'da kutladığı 45. yaşgününde yine basının ilgi odağıydı...

MEDYAZOR

NAZLI FİKİRLER

NAZLI ILICAK

Doğan Güreş DYP'de

Doğan Güreş, DYP'ye üyeliğini açıkladı. Medyada "Güreş'in DYP'ye girmesi" olarak yansıyan bu olay, aslında "Tansu Çiller'in DYP'ye girmesi" olarak değerlendirilmeli. Çünkü Güreş'in DYP'ye girmesi, Çiller'in DYP'yi "Ordunun siyasete müdahalesine karşı" bir parti haline getirmesi demektir.

"Ordunun siyasete müdahalesine karşı Tansu Çiller'in verdiği demokrasi savaşı bütün hızıyla devam ederken, eski bir Genelkurmay Başkanı'nın DYP'ye dönmesi büyük anlam taşıyor."

"DYP içinde yer alan Doğan Güreş önemli bir rol oyanayacaktır. Hiç şüpheniz olmasın; bir vakitler Refah'a gösterdiği tepkiyi, Fazilet'e göstermeyecektir. Çünkü onun zihni iptotekli, kalbi de mühürlü değildir. İnsanı anlamaya, iyi ve doğruya yöneldikleri zaman teşvik etmeye hazırdır.

Said-i Nursi, hakkında açılan bine yakın davadan beraat etmiş, ama radikal laiklerin gözünde suçlu olmaktan bir türlü kurtulamamıştır.

DYP içindeki bir diğer değerli komutan Hasan Kundakçı Paşa'dır. Güneydoğuda ve Kıbrıs'ta başarılı hizmetlere imza atmış, memleketini seven bizim gibi insanlar için daima bir gurur kaynağı olmuştur.

Tayyip Erdoğan'ın suçlu gibi teşhir edilmesinin nedeni var. Çünkü başarılı, çünkü istikbal vaat ediyor."

Bunlar Nazlı Ilıcak'ın 9-10 Temmuz'da Akit gazetesindeki köşesinde yazdığı yazılardan birkaç satır. İki yazıyı birbiriyle harmanladığımızda şu sonuçlar çıkıyor: Tansu Çiller, Yüce Divan'a gitmemek için çırpınan ve bu yüzden kendisine Meclis'te destek olacak milletvekillerinin peşine düşen, hakkındaki yolsuzluk ve haksız kazanç söylentileri herkesin dilinde olan eski bir başabakan değil, sırf *"ezan sesi, bayrak"* nakaratına sarılıp Mesut Yılmaz üzerinden orduya muhalefet yaptığı için *"demokrat"*; Saidi Nursi irticacılıktan dolayı yargılandığı mahkemelerde aslanlar gibi kendini savunan ve beraat eden ulu bir zat; Doğan Güreş zinhar Fazilet'e tepki duymayacak kıymetli bir general; Recep Tayyip, *"Tutturmuş-*

NAZLI ILICAK

Mc Carthy'lerin taklidi çekilmiyor

lar laiklik elden gidiyor. Bu millet istedikten sonra tabii elden gidecek" diyen kişi değil, başarılı bir belediye başkanı.

Zamanında Demirel'e yaptığı gibi şimdi de her önüne gelene yağ. Fakat bu yağ çok ilginç. Diyalektik bir yağ bu. Karşıtlarını da içinde barındırıp gelişme ve değişmeyi müjdeliyor.

Neden peki? Hem laik, hem Müslüman olan; (dolandırıcılıktan mahkemelere düşen kendisi değil, oğlu ve kocası olduğu için bu konuya değinmiyoruz) Nazlı Ilıcak, köşkünün bahçesinde rahatça viskisini içsin diye mi böyle uçlarda geziniyor? Fazilet'in başdöndürücü nimetlerini mi bekliyor? İslamcılarla generaller arasında köprü olmak gibi bir misyon yüklenmiş olmanın erişilmez hazzını mı yaşıyor? Bakalım, her şeyi göreceğiz. Bu nazlı fikirler elbet kendi kimliğini bulacak bir gün.

Bravo!'nun ilk ve tek yerli yapımı 'Last Minute Hollywood'u Özlem Kızılkaya sunuyor.

Hollywood'dan son haberler

LAST MINUTE HOLLYWOOD

BRAVO! / 18.00

Medyazor'a, ilk kez hakkında hiçbir yorumda bulunmadığımız bir haber giriyor. Brova! TV'nin ilk *"yerli yapımı"* yayına girmiş. Adı: *"Last Minute Hollywood"*. Bu işe söyleyecek laf bulamıyoruz, mizahçılığımızı elimizden alacaklar bu gidişle, buna kaygılanıyoruz.

ZIRVADAKİLER

- *Ecdadımız garip ve küçük kuşların barınmaları için bile vakıflar kurmuşlar.* ***(Hüseyin Üzmez / Akit)***
- *Sol zihniyetli biri, ne gün bakan yapıldıysa eğitim camiasında olmadık kötülükler işlendi.* ***(Rahim Er / Türkiye)***
- *Fethullah Gülen, İstiklal Savaşımızla ilgili olarak tek bir şey yazmamış bile olsa, milli yanı ve Türkiye sevdası alabildiğine ağır basan bir insanın, bu savaşı desteklememesi düşünülemez.* ***(Ali Ergül / Zaman)***
- *Bu millet, bu cumhuriyeti başörtüsüne uzanan elleri kırarak kurdu.* ***(Nedim Odabaşı / Milli Gazete)***
- *Bizim "Kahrolsun Amerika" takımını hatırladım.* ***(Asaf Savaş Akat / Sabah)***
- *Oturduğum sofrada en azından bir kadın olmasını isterim.* ***(Yavuz Gökmen / Hürriyet)***
- *Bir fikir olsun diye yazıyorum. Aradığımız lokantalardan kişi başına 500 dolardan (195 milyon lira) aşağı çıkılmıyormuş.* ***(Can Ataklı / Sabah)***
- *... benim hem arabam var, hem de kişisel bilgisayarım...* ***(Cengiz Çandar / Sabah)***
- *Kombassan ve benzer kuruluşlar Türkiye'nin geleceği, kurtuluş umududur.* ***(Abdurrahman Dilipak / Akit)***

DISNEY KÖYÜNDE BIYIKLI BİR CİM BOM

PAZAR YAZISI

Ertuğrul ÖZKÖK

Ertuğrul Bey bu! Her yere girip çıkar, herkesle oturup kalkar. Gazeteci çünkü. Son olarak da Tayyip Erdoğan'la neşeli bir havada yemek yemişler. Afiyet olsun. Sözümüz yok, beslenme en doğal ihtiyaçtır. Ertuğrul Bey bir gurme ya da gastronomi uzmanı değil, kalkıp yemekler üzerine yorum yapacak hali yok. O asıl görevi olan politik analizlerini sıralıyor. Hemencecik Tayyip Erdoğan'ın portresini çiziyor. Tayyip'i İhtiras Tramvayı filmindeki karakterlerle açıklamaya çalışıyor. Karl Malden mi Marlon Brando mu? Soruyor Ertuğrul Bey: *"Bunlardan hangisi Tayyip Erdoğan'a uyar? Sadece Fazilet Partili bir kişilik olarak bakarsanız belki Karl Malden. (Filmde muhafazakâr, inançlarına bağlı bir kişiliği canlandırıyor.) Ama İstanbul Belediye Başkanı futbolcu ve Kasımpaşalı biri olarak bakarsanız... O zaman belki Marlon Brando. (Filmde Brando delidolu, serseri bir rolde.) Yani haylaz Kasımpaşalı. İşte yükselen bir lider adayı olarak Tayyip Erdoğan'ın siyasi portresi iki ayak üzerinde duruyor. Ama rahmetli Özal da biraz böyle değil miydi?"*

Evet! Bir tutam Marlon Brando, bir tutam olmazsa olmaz Özal! Bu iş tamam! Ertuğrul Bey fetva niteliğindeki görüşünü açıklayıp Tayyip Erdoğan'a desteğini vermiş. Şimdi sıra seçimde. Başkan'ın başbakan olup başka bir Marlon Brando klasiği, *"Baba"*ya imza atmasında sıra.

İki gün sonraki (12 Temmuz) yazısında ise Paris yakınındaki Avrupa Disneyland'in da tanık olduğu korkunç bir şeyi anlatıyor Bay Özkök. Köyün girişinde her ülkeyi temsil eden fotoğraflar varmış. Türkiye'ye ait fotoğraf Ali Sami Yen'de çekilmiş. Galatasaray taraftarları görüntülenmiş. Fotoğrafın en görünen yerinde, yani ön planda bıyıklı bir adam duruyormuş. Aman Tanrım! Kahrolmuş E. Özkök: *"Hem dudağımızın üstündeki, hem kafamızın içindeki o kara püskül, kader gibi yakamıza yapışmış"* diye dövünüyor. *"Oysa daha geçenlerde Türk erkeklerinin giderek bıyıklarını kesmeye başladığını gösteren bir istatistik görmüştüm"* diye hayıflanıyor. Altı üstü bir bıyık. Ülkemiz insanının karakteristiği. (Tayyip'te de Özal'da da bıyık var.) Bunca vaveylaya ne gerek var? Bıyıklı ya da bıyıksız olmanın bu topraklarda yaşanılagelen onca sefalet, adaletsizlik ve haksızlıkla ne ilgisi var? Beceriksiz, erdemsiz, zekâsız, uygarlaşmayla ne ilgisi var? *"Biçim"* ve *"öz"*ün ne olduğunu ortaokul öğrencileri bile kavramış durumda artık. Ne diyelim size? *"Ey, dünyanın bütün snopları, birleşin. Bıyıklarınızdan başka kaybedecek şeyiniz yoktur."*

KASIMPAŞALI HAYLAZIN BRANDO OLARAK PORTRESİ

POLİTİKA

Ertuğrul ÖZKÖK

İSTANBUL Büyükşehir Belediyesi'nin başına Recep Tayyip Erdoğan'ın getirilmesi, bir hamle yapmak isteyen Refah'ın "Beyaz Türkler"e karşı bir atağıydı. Ve Refah Adayımız kazandı.

O'nun kazanacağını bilmeyen yoktu. Hatta bazıları, "Bu kadar kolay olmasın" diye, Tayyip Erdoğan'ın kaybetmesini bile istemişlerdi.

Ama Tayyip Erdoğan'ın kaybetmesi, Refah'ın değil, Refah'ın arkasındaki Necmettin Erbakan'ın kaybetmesi demekti.

Bu yüzden, Refah'ın değil, Erbakan'ın kaybetmesini istediler.

Ama Tayyip Erdoğan'ın kaybetmesini istemediler.

Tayyip Erdoğan'ın kaybetmesini istemeyenler, Refah'ın değil, Erbakan'ın kaybetmesini istemeyenlerdi

MORİTZ!..

Okulda yapılan Noel kutlamasında şiir okuması için sahneye çıkarılan çocuğa seslenirler: *"Emniyet müdürü de gelmiş..."* Tüm neşesi kaçar altı yaşındaki çocuğun ve 15 Temmuz günü işlenen cinayetler gelir gözünün önüne:

Olaylar 1927 yılının Ocak ayında başlar. Avusturya'nın küçük bir kasabasında sol görüşlü işçilere saldıran milliyetçiler sekiz yaşında bir çocuğun ve bir savaş gazisinin ölümüne neden olurlar. Üç katil yakalanıp yargılansa da mahkeme, 14 Temmuz günü beraat kararı verir. Katillerin, ellerini kollarını sallaya sallaya dolaşmasına karşı çıkanlar tarafından, Viyana'da 15 Temmuz günü bir protesto yürüyüşü düzenlenir. Yürüyüşü engellemek isteyen, *"Büyük Almanya"*nın yandaşı olan dönemin hükümeti orduya ait silahların polise verilmesini emreder. Emniyet Müdürü Dr. **Schober**'de bu kararı gözünü bile kırpmadan uygular. Sonuç: 87 ölü, birçok yaralı...

Aynı yılın Noel kutlamalarında, şiir okuması beklenilen sahnedeki çocuk, *"Kanlı Cuma"* diye bilinen olaylara annesiyle birlikte tanık olmuştur. Salonu dolduran insanları başıyla selamlayan çocuk, kararlı bir ses tonuyla konuşur: *"Sayın bayanlar, baylar, ne yazık ki Noel şiirimi okuyamayacağım. Çünkü Emniyet Müdürü Dr. Schober de dinleyiciler arasında. 'Kanlı Cuma' gününde kent merkezindeydim. Ölü ve yaralı taşıyan sedyeleri gördükten sonra Bay Schober'in huzurunda şiir okuyamam."*

Sözlerini tamamlayan çocuk, salonu bir kez daha başıyla selamlayarak sahneden iner. Emniyet Müdürü, iki yandaşıyla birlikte uğultuların kapladığı salonu öfkeli adımlarla terk ederken çocuğun sesi duyulur yeniden: *"Şimdi şiirimi okuyabilirim."*

O gün, sahnedeki çocuğu büyük bir coşkuyla alkışlayanlar, onun gelecekte kendinden söz ettirecek biri olacağını kavrarlar. Yahudi bir ailenin çocuğu olan **Eric Fried**'in babası, *"faşizme, ırkçılığa, baskıya ve masum insanların sürgün edilmelerine karşı"* bir yazar olmayı düşlese de, 24 Nisan 1934'te tutuklanır ve işkencede öldürülür. Babasının düşlerini gerçekleştirmek üzere kaleme sarılan Erich Fried, bir yandan şiirler yazarken, 1938'te **Hitler**'in Avusturya'yı işgal etmesiyle de okul arkadaşlarıyla birlikte bir direniş örgütü kurar... Ve yaşantısı boyunca ne şiirden vazgeçer ne de ırkçılığa karşı direnmekten...

1967'de Auschwitz toplama kampını ziyaret eden Erich Fried, öldürülen çocuklardan geriye kalan oyuncaklar arasında tanıdık bir yüzle karşılaşır: *"Çaresizce baktım kimi kırık, kimi gayet iyi korunmuş olan oyuncak yığınlarına... Birden* **Moritz***'i gördüm. Moritz, yirmi beş santim boyunda, kızıl saçlı, yeşil ceket ve pantolonlu bir bebekti. Tekerlekli olduğundan ipinden çekildiğinde öne arkaya eğilirdi. Aynı zamanda kollarını ve bacaklarını sallardı. Bu bir kavuşmaydı. Moritz, benim dört yaşımdaki bebeğimdi; o zaman kırılmıştı, ama şimdi sapasağlamdı. Çocukken onu kuşkusuz bir seri üretim oyuncağı olarak düşünemezdim, ama oynadığım parkta ikinci bir Moritz olduğunu da hatırlamıyorum. Bebeğim kırıldıktan kırk yıl sonra onun ikizini bir daha ancak Auschwitz'de gördüm."*

Filistin halkına yapılan saldırıları kınayan birçok şiir okuyabiliriz. Ama bunların arasında en çarpıcı olanı **Salim Jabran**'ın dizeleridir. Filistinli şair, *"Ezilmek İstenen Halk"* adlı şiirin başına şu bilgiyi koyar: *"İsrail'de, pazarlarda, ipe asılı Araplardan oluşan oyuncaklar satarlar."*

Asılı bir adamı
oyuncak diye satıyorlar
pazar yerinde.
Hayır, hiç koşma
boşuna arama,
söyle yavruna
satılıp bitti oyuncaklar.

Ah siz ölüler
Nazi kamplarında ölenler
asılı olan
Berlin'de bir Yahudi değil!
Asılı olan
bir Arap
halkımdan biri -benim gibi-
sizin kardeşlerinizin astığı

Ah siz ölüler
Nazi kamplarında yatanlar
bir bilseydiniz
bir bilseydiniz...

Oyuncakların ülkesi yoktur. Barış içinde yaşarlar bir rafta ya da aynı sepetin içinde. Cepheler kurup onları karşı karşıya getirenler de, kıranlar da insanlardır. İsrail'de, düşmanlığı körüklemek isteyenler tarafından yapılan asılı Arap oyuncağından Erich Fried'in haberi var mıydı, bilemeyiz. Ama şair, asılanın Moritz olduğunun bilincindedir. Filistinlilere yapılanları kınadığı *"Dinle İsrail"* şiirinde şöyle seslenir Erich Fried:

Vahşice peşimize düştüklerinde o zamanlar
Sizden biriydim
Siz başkalarının peşine düştüğünde
Nasıl sizden olayım ben?

İkinci Dünya Savaşı'nda kurulan toplama kamplarında, birbirlerine aşk mektubu yazarlardı, ayrı barakalarda kalan sevgililer. Mektupları ulaştırmanın da bir yolu vardı: Bir çocuğun elindeki oyuncak bebeğin içine gizlemek!..

SUNAY AKIN

► **Mısır Çarşısı faciasının ardından, "patlayan bomba mıydı, tüpgaz mıydı?" tartışmaları sürüyor...**

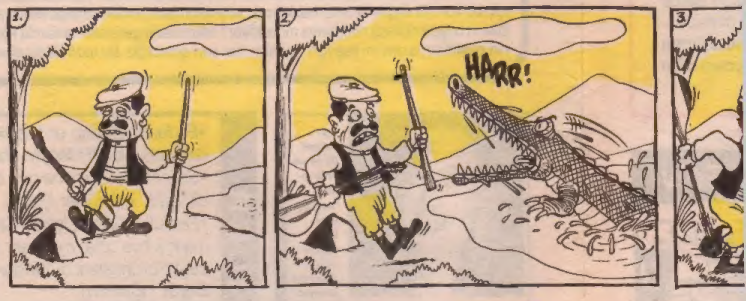

Dinoz

Sıvas Cezaevi'nin tad
Madımak katliamı sanığ
Toy'un kardeşi Cemal Toy

n, "patlayan ışmaları sürüyor...

İsim babası Katoz Hayri

–İyi günler Katoz Bey. Biz, kadınlar denizde giysin diye mayonun yerine bir şey ürettik. Altta üstte ayrı ayrı iki parça giyiliyor.
–Nasıl bişeymiş o?
–Yanımızda bir tane var. Manken arkadaş giyip göstersin size. Haydi kızım çıkart üstündekileri de giy şunları.
–Hı...ı?
–Katoz Bey, şu kopçayı kapamama yardım eder misiniz? Bu model göğüslerime biraz küçük geldi.
–Ta.. ta.. tabiki...
–Evet Katoz Bey, ne olsun isim?
–Bi... bi... ki... yani, ni... ni... çin!.. ben...
–Nasıl bibiki mi ?
–Bi... bi... ki... ni... ni... ki...
–Kiniki mi?
–bi... mi.... mi....
–Hee, bikini diyorsunuz. Evet bikini gerçekten güzel isim. Çok teşekkürler.
–ri... ri... ri...

MECLİS'TE BİR YASAK BÖLGE DAHA!

Geçtiğimiz hafta, "cephanelik olduğu gerekçesiyle" bir asker tarafından milletvekillerinin girmesi engellenen bölgeden sonra, Meclis'te yeni bir yasak bölge daha ortaya çıktı! Aşağıda, yasak bölgeyi ve o bölgenin nöbetçisini görüyorsunuz!

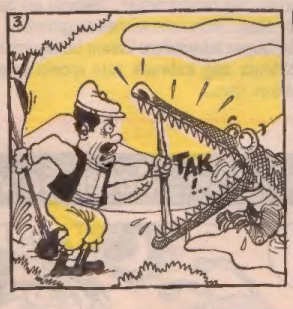

ZAFER – MUSTAFA

Dinozor

Sıvas Cezaevi'nin tadilatı, Madımak katliamı sanığı Temel Toy'un kardeşi Cemal Toy'a verildi!

ALTAY MARTI

GECE OLSAYDIM

Güneşin elbette bizi aydınlatması ve ısıtması gerek. Yıldızlar hiç de öyle insanlara oranla daha üstün zekâlı varlıklar değiller. Gerekirse kalplerini kırmadan, onurlarını zedelemeden, bütün hayvanları avlayıp yemeliyiz. Rüzgân durduracağımız zaman da gelecek. Bu dünya, bu hayat bizim Bianca! Başımızı öne eğmeden ve aşkı aynalardan aynalara yansıyan binlerce görüntü olarak kavrayıp ona inanarak, ondan sakınmayarak, onu heyecanla isteyerek yaşamalıyız. Yoksa ölürüz.

Keşke gece olsaydım diye düşünüyorum bazen. Sırf sessizliği yüzünden. Sessizliğinde gizlediği asalet yüzünden. Gece olabilseydim Bianca, seni de fazla incitmezdim, inan. Hırçınlığım alır başını gider, duvarlar, pencereler rahat ederdi. Ufacık taşların irili ufaklı yamalar gibi durduğu sokaklarda hepimizi kurtaracak sloganlar atardım. Kanımla düşünürdüm, benim de damarlarımda *"ateş atomları"* dolaşırdı. İlk çağın huzuru dolardı ruhumuza. O zaman belki senle ben, ikimiz, kimin keşfettiğine aldırmaksızın gidip kuytu bir köşede, çok sıcak bir yaz günü cici bici alarak ferahlardık ya da siyah beyaz bir televizyonun mavi ışıklarına soluklarımızı katıp birbirimize dokunarak, bir ömür boyu nasıl mutlu olabileceğimizin hesaplarını yapardık, ya da arkadaşlarımıza haber verip bir yerde toplanarak, oradan içinde sevdiğimiz bir arkadaşımıza işkence yapıldığını bildiğimiz askeri cezaevine doğru hırsla yürümeye başlardık. Biz yeryüzündeki milyonlarca karıncadan ikisiyiz Bianca. Gece olabilseydim herkese iş, herkese aş taşırdık.

Ahenkli bir hayata kavuşabilmenin yolu, çok uzun sürmüş olan geçmiş zamanımızda akıtılan kanın, Tanrı'nın ürkütücülüğünün, yoksulların kahredici kederlerinin ve birbirini doğuran kavgaların mahasını kavramaktan geçiyor Bianca. Oysa biz oturmuş çay içiyoruz, sırf ağaçları güzel diye kalkıp geldiğimiz bu bizden sonra da var olacak bahçede, ikimize de yakıştıramadım.

Mahallemdeki yaşlılar bunalıma girmesin diye onlara bir kez bile uzayın sonsuzluğundan bahsetmedim. Ayçiçekleri gibi başlarını güneşe çevirmiş ihtiyarların artık Marksizmi bize bırakma hakları vardı çünkü. Mağaraya benzer ağızları ve erimeye yüz tutmuş kemikleriyle *"son hazzın"* peşine düşmüşlerse onları kim suçlayabilir ki!

Babamın yeni işi yolcu simsarlığı. Para kazanabiliyor. Bedenine ışıklar düştü. Yüzündeki birkaç çizgi silindi. Kırık carnı hâlâ değiştiremedik, ama sobamız hep yanıyor. Odanın içinde antik çağ afetleri, fakat bizim **Andre Gide**'den haberimiz var. Bazen konuşmak, sadece konuşmak bile çok huzur verici; yaşamı unutturuyor. İnsan her zaman yiyecek bir şey bulabilir, ama konuşacak konu her zaman olmuyor. Babam nedense hep eski ve yırtık para kazanıyor. Ama bu annemin taksitle melamin tabak takımı almasını engelleyemiyor. Hiç gelmemezlik etmeyen kışı, kasveti, çaresizliği bekliyoruz yine. Sadece ellerimize güveniyoruz. O yıl ahlakımız iyice bozulsun diye bol bol nemli sinemalara gidip seks filmleri seyrediyoruz.

Yaşadığım yerlerde hiç **Mevlana** olmadığı için, **Şems-i Tebrizi** ya da kuyumcu **Selahattin** de yoktu. Herkes hem Allah'tan hem de geleceğinden korktuğu için sadece ibadet ederdi ve kimsenin **İbn-i Haldun**'un uygarlık üzerine düşündüklerini tartışmaya vakti olmadı. Serin geceler, sebep oldu her şeye. Hayatın insana zarar veremeyeceği tek zamandı gece. Ay güneşten daha masum, daha mutevazıydı. Gece yorgunluğu alıyor, herkese dinginlik veriyordu. Karanlık basınca telaş kaybolmaz mı?

Yüzümü sende görebildiğim için yakınlaşıyorum sana Bianca. Yaşadığım yüzlerce hayatta hep karşılaştığım, ama ne yaparsam yapayım cevaplandıramadığım soruları sen de taşıyorsun. Yüzünde birbirine girmiş çizgiler yerine ışıklar var. Yüzünde ölümümüze dek kurtulamayacağımız bir sancı var. Bu bizim hiç kimseyi sömürmeye kalkışmayacağımızın işareti ve maalesef hep yalnız kalacağımızın.

O günlerde her nasılsa, yok, hayır, doğal olarak elektrik parasını ödeyemiyoruz. Kapı çalınıyor bir gün. İki görevli gelmiş. Annemin yüzü mahzun. *"Abi, abiler"* diyor, *"ne olur kesmeyin elektriği. Bu akşam* **Sadri Alışık***'ın filmi var."*

Hayat çok içtenlikli bir karmaşa aslında. Her yerinde bizi daha da merhametli yapacak kıvılcımlar var. Umarım çok karışık anlatmıyorumdur Bianca. Bianca! Orada mısın? Gitme!

Son anda aldığımız bir habere göre...

Mısır Çarşısı'nda facia...

METİN HAKYERİ e-mail: hakyeri@yahoo.com

—Ben sana demedim mi Hicabi? Oturalım kıçımızın üstünde, bu kalabalıkta Mısır Çarşısı'na girilmez diye... Bak gördün mü başımıza geleni?.. Kan revan içinde kaldık. Malatya Pazarı'ndan 100 gram beyaz leblebi alıp Tekirdağ rakısıyla Mustafa Kemal tadında kafa çekicen diye bazı organlarımızı sağdan soldan toplamaya çalışıyoruz şimdi. Off offf... Ahh, ahhh!..

—Çok konuşuyorsun gene Hafize, çooook. Çiçek Pazarı'ndan illa da filbahri alıp bahçeye ekçem, bir şişe sülük alıp varislerimin üstünde dolaştırıcam diye ben tutturmadım herhalde... Ne yapalım yani? Güzel yurdumuz böyle tehdit ve tehlikelerle dolu işte. Sokağa attığımız her adım bir macera, her adım bir heyecan. Başka bir çaremiz mi var sanki? Bence en iyisi bu heyecanın tadını çıkarmaya bak, her şeyden şikâyetçi olma. Burası Avrupa mı; monoton, sıkıntılı, heyecansız bir hayatımız olsun... Vatanım benim, özgürlük ve maceranın tadı.

—Başında gözle görünen bir hasar yok, ama anlaşılan patlama senin beyninde onarılması imkânsız bir arızaya neden olmuş Hicabi... Embesildin, morona dönüşmüşsün. Söyleyelim de seni Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nin acil servisine kaldırsınlar, normal hastanelerde yer meşgul etme bu facia ortamında. Yüzlerce yaralı var zaten...

—Ah ahhh!.. Ağzının üstüne elimin tersiyle bir tane çarpıcam Hafize, ama hem elimi bulamıyorum hem de sende çarpmaya müsait bir ağız kalmamış. Beni daha fazla sinirlendirme, şurda kan kaybından ziyade sinir kaybından gidicem valla.

—Sinir kaybından gidecek olsak önce ben giderdim Hicabi. Evlendiğimizden beri gün yüzü

göstermedin bana. Şimdi de kalkmış bu heyecanın tadını çıkar diyorsun. Tadı çıkanlacak hayat mı bu allahaşkına? şu halimize bak.

—Tabii... Bir düşünsene, elin gâvuru bir gram adrenalin alıcam, zevkin doruğuna çıkacam diye gelip kendini dağlardan aşağı salıyo, yamaç paraşütü yapıyo, bangi camping takılıyo, azgın sularda raftink olayına giriyo. Niye? Hepsi bir gramcık adrenalin diye. Biz ne yapıyoruz, 100 gram beyaz leblebi peşinde koşuyoruz.

—Adrenalinsiz anımız mı var Hicabi? Böyle konuşup üzme bizi. Bizatihi seninle bir hayatı paylaşmak bile başlı başına adrenalin kaynağı.

—Benimle ilgisi yok Hafize. Biz bu memleketin tadını çıkarmasını bilmiyoruz valla. Esasen yurdumuz, asıl yeraltı ve yerüstü adrenalin kaynakları açısından oldukça zengin... İnsan hakları ihlallerini, düşünce suçlarını, yüksek enflasyonu, memur ve emekliye yüzde 20 zammı, özelleştirme yağmasını, mandacıları, dinci gericileri bir kenara bırak... Sokağa çıktın belediye çukuru, taksiye bindin ya trafik kazası ya da tüplü taksi ne zaman patlıycak acaba korkusu; vapura bindin hangi Panama bandıralı petrol yüklü tanker bizi altına alıcak, yahut yanımızda infilak edip havaya uçuracak endişesi, çarşıda pazarda dolaştın PKK nereye bomba koydu acaba bilmecesi, ormana pikniğe gittin hangi geri zekâlı atış talimi yaparken bizi iki kaşımızın ortasından vuracak paniği... Adrenalin turizmi için bir cennet bu memleket...

* Bana bak Hicabi, benimle didişmeyi bırak da şu ortalığa saçılan organlarımızı toparlayıp bir an önce bir hastanenin acil servisine kapağı atmaya bakalım. Daha orada da uzun ve meşakkatli bir kuyruk bizi bekliyor. Asıl adrenalini sen orada görücen, haberin yok.

—Evet, bak onu hesaplamamıştım işte. Şimdi kim bilir hangi doktorun yanlış iğnesi, hatalı narkozuyla başımız derde girecek. Kim bilir hangi cerrah, kıçımdan kopan parçayı enseme dikmeye çalışacak. Ayrıca gece hasta yatağında yatarken tecavüze uğrama ihtimali bile var. Neyse biz toplayalım bakalım şu organları da...

—Hicabiii!.. Bırak, o başkasının böbreğini... 55 yıllık böbreğini bile tanımıyorsun... Seninki elinde duruyor kör olası... Adrenalin komasına giresice...

—Sen de beyaz leblebilere kanını bulaştırma Hafize... Ölmez sağ kalırsak rakı içcem ben onunla ruhsuz karı...

YAŞ ÇAY YAPRAĞI

Sefer Selvi

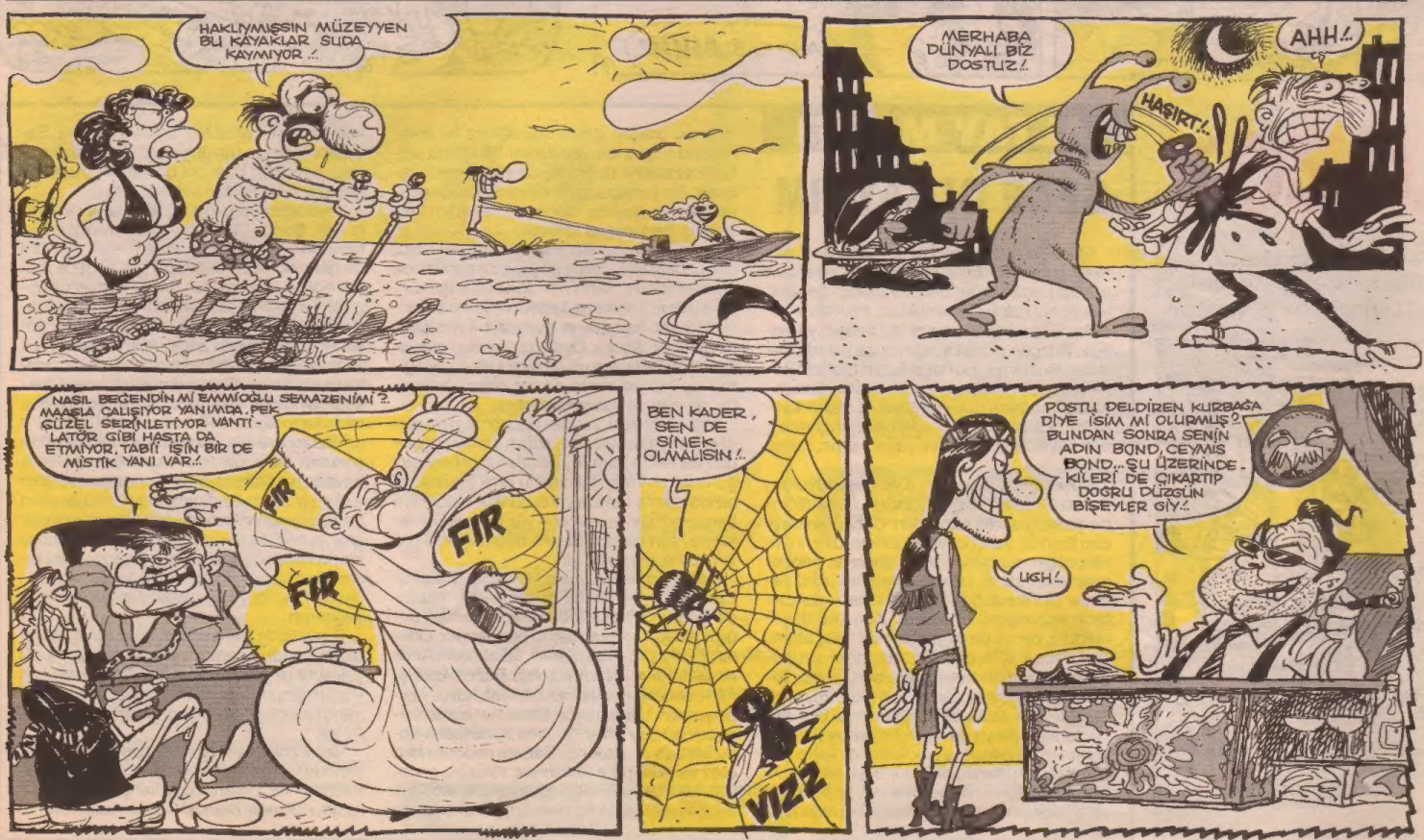

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

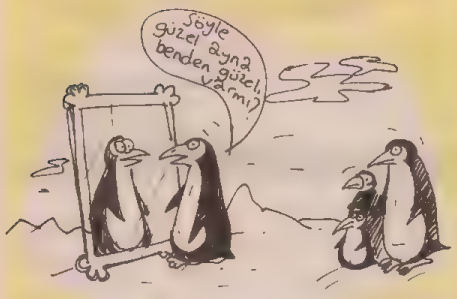

KURTARICI

1998 YILINDA NAZIM HİKMET

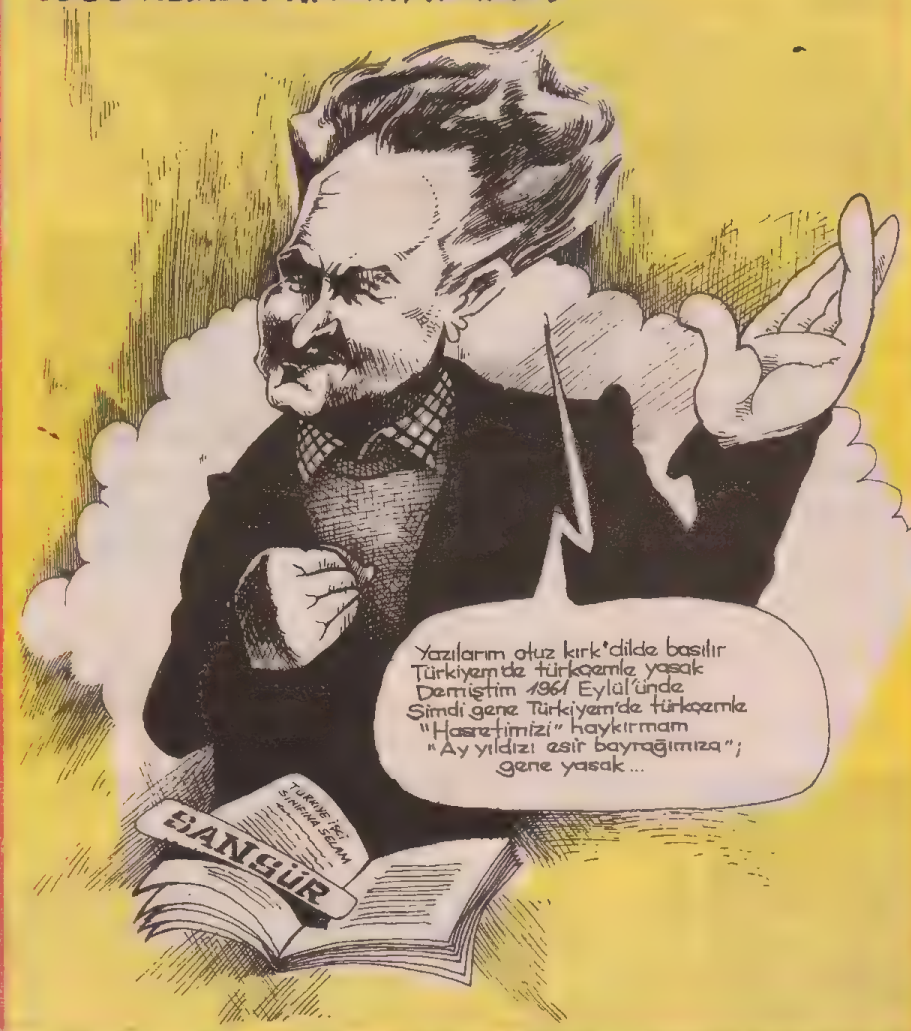

MADE IN TAYLAN

TAYLAN SEZGİN

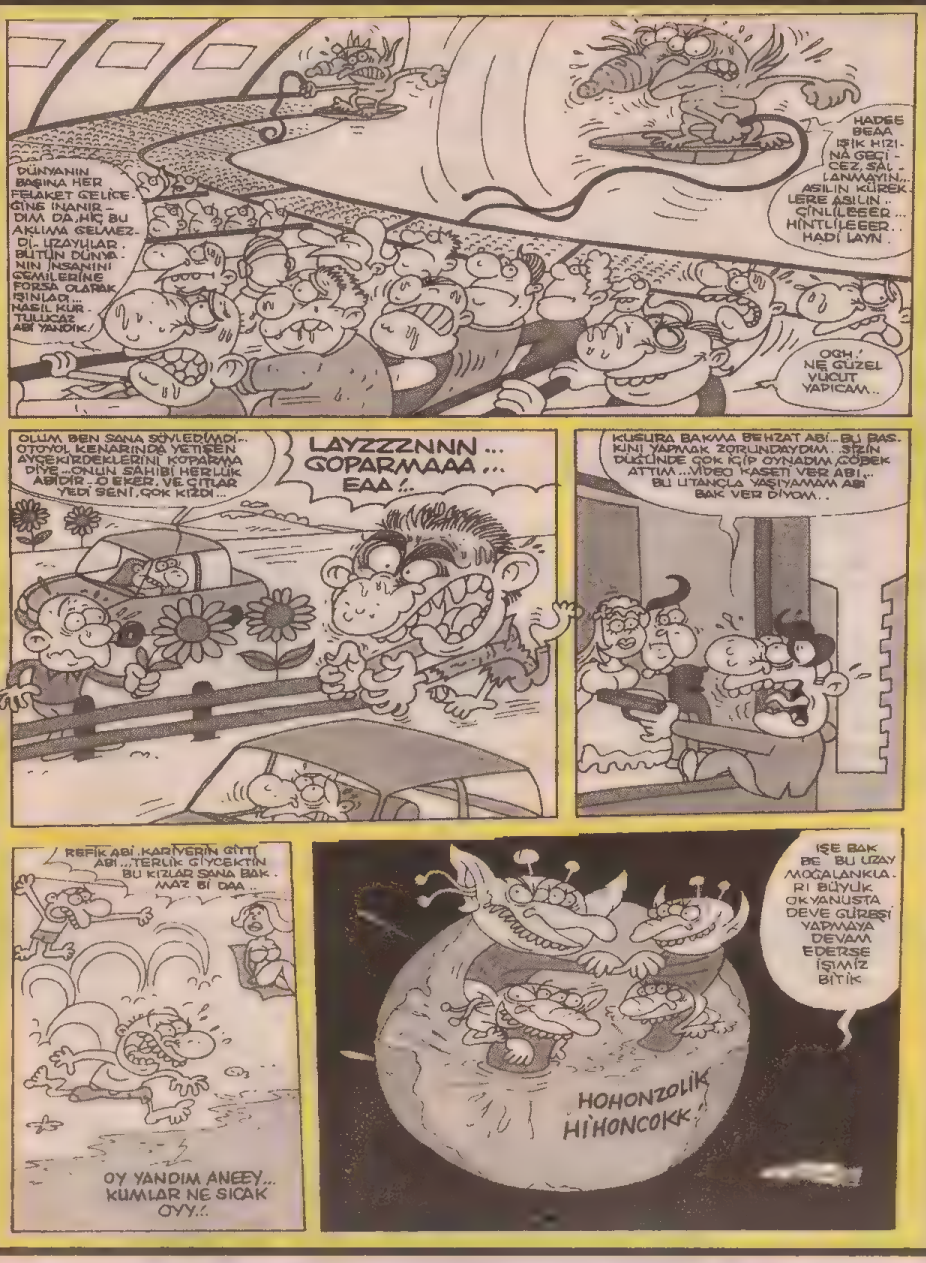

Dandino dandino dASTANA

minik üstad **ZEYNEP DEMİRKALE** yazıyor

KARDEŞLİK...

Çoğumuzun kardeşi vardır. Kardeş sözcüğü "karındaş"tan gelir. Yani aynı karında yatmış olanlar kardeştir. Benim de Ecenaz adında bir kardeşim var. Onunla oynamayı çok seviyorum. Gerekirse ona bakıyorum. Tüm insanlarla kardeş gibi geçinirsek dünyadaki savaşlar biter...

Not: Bakalım bana katılacak mısın Ayça kardeş?.. Kardeş misin, kalleş misin anlayacağız!..

BAK ŞU KONUŞANA...

Zeynep sert konuşmaya başlamış, ama Zeynep'in dılı çataldil. Ama ben bu tür tuzaklara düşmem Seninle aynı şeyleri düşünmüyorum diye bana kalleş diyemezsin. [illegible]

Benim kardeşim yok, ama olsaydı ben de onunla ilgilenirdim. Diğer kardeşliğe gelince, kendi düşüncelerinin dışındaki düşünceleri sevmeyen senin gibi insanlar yüzünden tüm dünyadaki insanlar hıç kardeş olamayacaklar ne yazık ki...

minik küstah **AYÇA UÇANKALE** yazıyor

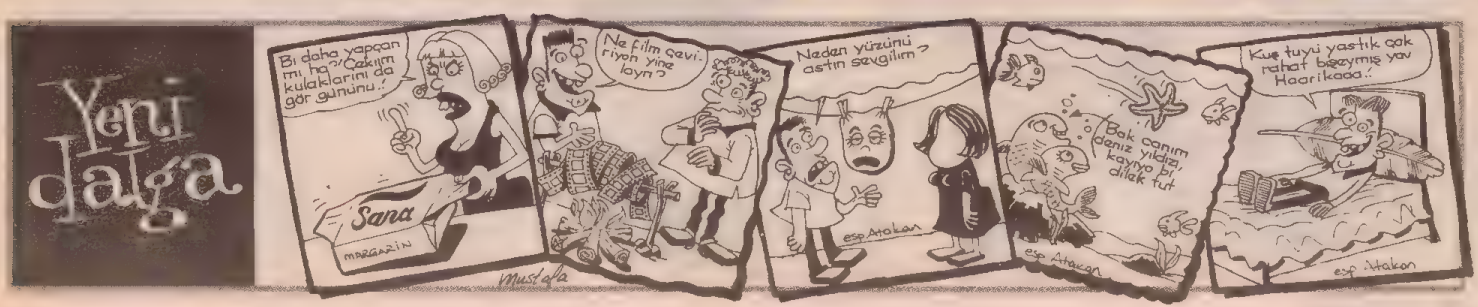

DÜŞ KUŞLARI (2)

Altay Martı / Sencer

Güvercin sahibi olamamanın içimde çocukça bir sızı, engelleyemediğim bir özlem hâline geldiği zamana denk düştü Mustafa Amca'nın babama yaptığı davet

HANIMI, ÇOLUK ÇOCUĞU AL, HAFTA SONU BİZİM KÖYE GÖTÜRELİM SİZİ

Babamın bir an önce "olur" demesini sabırsızlıkla bekliyordum. Çünkü defalarca anlatmıştı köylerini Mustafa Amca'nın oğlu Ali.

BİZİM KÖYDE BORANHANELER VARDIR. İÇİNDE BİR SÜRÜ GÜVERCİN. BUNLARIN GÜBRELERİ ÇOK PARA GETİRİR. DİCLE KENARINDA YETİŞEN KARPUZLAR NİYE ÖYLE BÜYÜKTÜR. ÇÜNKÜ ORADAKİ TARLALARDA GÜVERCİN GÜBRESİ KULLANIRLAR

Okuduğum ilkokulda hademelik yapan Mustafa Amca böcek böcek bakan yeşil gözleri, kırmızıya çalan yanakları ve kısacık boyuyla çocuk gibi bir adamdı. Tek katlı evlerinin önündeki derme çatma bahçeyle uğraşmak en büyük keyfiydi. Okuldan geldikten sonra bir elinde tırmık, bir elinde hortumla o mütevazi bahçeye çıkar, akşama kadar ya yüzlerini güneşe dönmüş ve boyunlarını hafifçe bükmüş ay çiçeklerini sular, ya da maydanoz ekili kısmın toprağını tırmıklardı. Kaç kez onu çömelmiş, toprağı oksarken ve bahçesini sevgiyle seyrederken gördüm.

Karısı Perişan Teyze ise pek o kadar sevecen görünmezdi, asık suratlıydı. Vakur ve bilgece tavırlarından dolayı mahallenin kadınlarınca pek sevilmez, yanına pek yaklaşan olmazdı. Aslında dış görünüşü öyleydi Perişan Teyze'nin. Bunu biz çocuklara davranışından anlamıştım.

Bir çok kez Perişan Teyze'nin kapı önüne çıkıp bizleri çağırdığını, bahçeye sofrabezi serdiğini ve önümüze alüminyum tas içinde "habenisk" koyduğunu hatırlarım. Bildiğimiz yeşil mercimek çorbası olan bu habenisk herkesin evinde pişerdi, ama bedava olduğundan mıdır nedir, Perişan Teyze'nin yaptığı çorba daha lezzetli gelirdi bize.

HADİ, USLU USLU, SESİNİZİ ÇIKARMADAN İÇİN ÇORBANIZI

Çorba ikram etmediği günlerde de ya sac ekmeğiyle yeşil soğan ya da tandır ekmeğiyle bir parça "imansız peynir" tutuştururdu elimize. Çocuklara özel bir düşkünlüğü vardı. Sonraları bu ilgiyi, en sümüklü kadının bile yedi-sekiz çocuğu olan bir mahallede, kendisinin sadece tek çocuğu olmasına bağladım. Belki içten içe yaralıydı bu konuda, bu yüzden evinde arasıra da olsa boi çocuk sesi olsun istiyordu, kimbilir?..

Mustafa Amca'nın doğup büyüdüğü köy Seyrantepe'ye çok yakın, bizim evden dolmuşla bir saat mesafedeki Tiralo köyüydü. Babamın "tamam" demesiyle ertesi gün kiralanan antika bir dolmuşla yola çıktık. Cam kenarında, yüzümü yalayan sabah rüzgarının eşliğinde binbir hayalle gidiyordum işte.

Köyevardığımızda bizi Mustafa Amca'nın akrabaları karşıladı. Hepsi de ezik, misafirperverliğe alışkın, geldiğimizi görünce ne yapacaklarına şaşıracak denli mahzun insanlardı. Toprak damlı kerpiç evlerinin en büyük odalarının baş köşeleri hazırlanmıştı bizim için. Öğle yemeği için birkaç kaz kesildi, ayranlar yapıldı. Bunlarla yenitürmeyip bir de tirşikle pilav pişmeye başladı bahçede üç taş üstüne konan koca kuşhanalarda.

Yemek yendikten sonra Ali'ye pirlerin nerede olduğunu sordum. Hemen çıktık dışarıya.

Köyün uzağında bir yerdeki Boranhaneye vardığımızda gözlerim ışıldadı.

Devamı arka sayfada

Başlarafı 13. sayfada

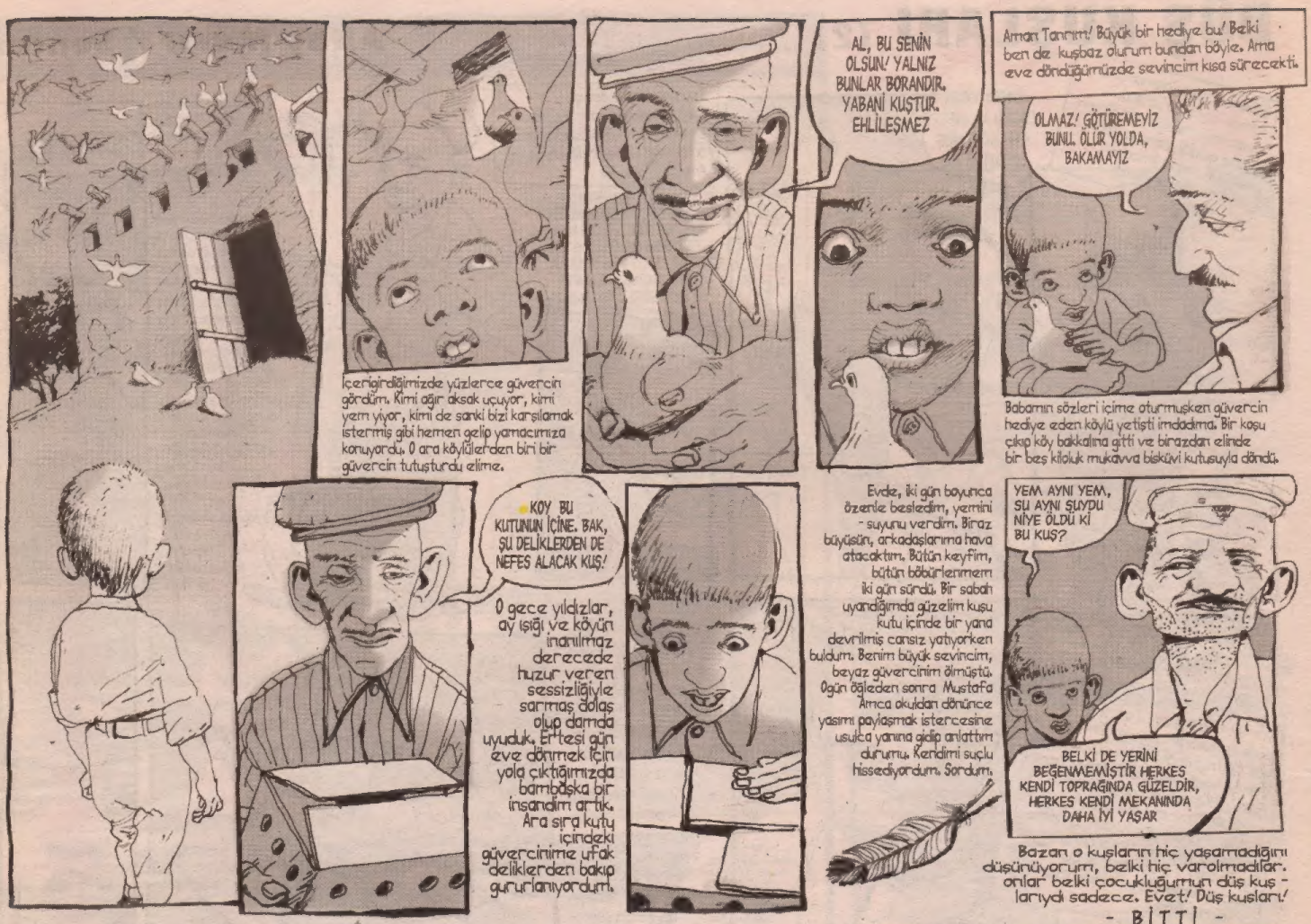

FETHULLAHÇILAR, "HOŞGÖRÜ VE UZLAŞMA ÖDÜLÜ"NÜ DİNOZOR'A VERDİ!

Aşağıda, Fethullahçı "bir düşünen öğretim görevlisi" tarafından Dinozor'a ulaştırılan, Hoşgörü ve Uzlaşma Ödülü" metnini görüyorsunuz...

DİNOZOR'A

Derginizi ikinci alışım. Fena değil. Bazı sayfalar sıkıcı çizgilerle çizildiğinden okuyasım gelmiyor.

Birçok konuya yaklaşımınız ilginç. Demiryolu güzel mesela. Ama ciddi konulara gerçekçi eğilmek sıkıyo galiba. Artı Aydın denen kişinin Ecevit'le F. Gülen'i aynı yatağa sokması marjinal ve itici. Yine de hoşgörülebilir. Ancaaak, Barış Ertürk'ün Nobel ödüllerindeki F. Gülen'e kişisel ve insani yönüne saldırısı çok alçakça. Asla kabul edilemez, hoşgörülemez. Barış denen nesepsiz, madem bunca kişinin sevip takdir ettiği bir zata sulugöz diyor, ben de tüm sevenleri adına az da olsa şahsen Barış Ertürk denen o şerefsiz, haysiyetsiz cahilinize *"O... çocuğu"* diyor, bacısına, anasına selamlar söylüyor, işi burada bırakıyorum. Gelecek sayınızda özür yayınlamazsanız acırım halinize...? Ondan sonra da asla derginizi almayıp, aldırtmayacağım. Umarım o kansız itle İstanbul'un bir köşesinde karşılaşmam. Araştırmaya devam. Yavşak gerzekler; konu sıkıntısı çekiyorsanız size bir iki ciddi konu hatırlatalım.

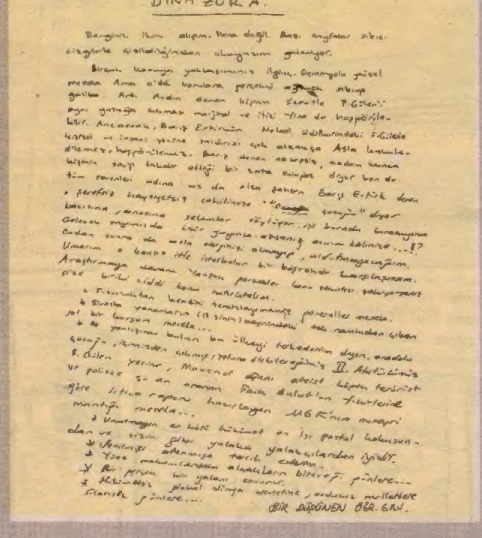
DİNAZOR'A

Derginin ikinci alışım. Fena değil. Bazı sayfalar sıkıcı çizgilerle çizildiğinden okuyasım gelmiyor.

Birçok konuya yaklaşımınız ilginç. Demiryolu güzel mesela. Ama ciddi konulara gerçekçi eğilmek sıkıyo galiba. Artı Aydın denen kişinin Ecevit'le F. Gülen'i aynı yatağa sokması marjinal ve itici. Yine de hoşgörülebilir. Ancaaak, Barış Ertürk'ün Nobel ödüllerindeki F. Gülen'e kişisel ve insani yönüne saldırısı çok alçakça. Asla kabul edilemez, hoşgörülemez. Barış denen nesepsiz, madem bunca kişinin sevip takdir ettiği bir zata sulugöz diyor, ben de tüm sevenleri adına az da olsa şahsen Barış Ertürk denen o şerefsiz, haysiyetsiz cahilinize "O... çocuğu" diyor, bacısına, anasına selamlar söylüyor, işi burada bırakıyorum. Gelecek sayınızda özür yayınlamazsanız acırım halinize...? Ondan sonra da asla derginizi almayıp, aldırtmayacağım. Umarım o kansız itle İstanbul'un bir köşesinde karşılaşmam. Araştırmaya devam. Yavşak gerzekler; konu sıkıntısı çekiyorsanız size bir iki ciddi konu hatırlatalım.

BİR DÜŞÜNEN ÖĞR. GRV.

–Susurluk'tan kendini temizleyememiş generaller mesela.

–Sıvas'ta yananların (17'sinin) beynindeki tek namludan çıkan sol bir kurşun mesela...

–Bir yanlışımı bulun bu ülkeyi terk ederim diyen Anadolu çocuğu, içimizden çıkmış, yoluna ölebileceğimiz II. Atatürkümüz F. Gülen yerine, Mossad ajanı ateist köpek terörist ve polisçe şu an aranan Faik B.'un fikirlerine göre irtica raporu hazırlayan MGK'nin nuseyri mantığı mesela...

–Unutmayın en kötü hükümet en iyi postal kokusundan ve sizin gibi yalaka yalakçılardan iyidir.

–Seçilmişi atanmışa tercih ederim.

–Yüce makamlardaki alçakların biteceği günlere...

–Bir gerçek, bin yalanı savurur.

–Hükümetsiz global dünya devletine, ordusuz milletlere, silahsız günlere...

BİR DÜŞÜNEN ÖĞR. GRV.

TOLGA ÇAKIR / KIRŞEHİR

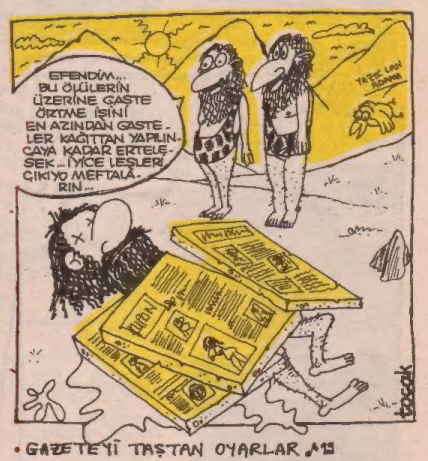

• GAZETEYİ TAŞTAN OYARLAR...!!

• DOKTOR CİVANIM

FRANSA 98 / Final maçından notlar

Dünya Kupası'nın organizasyonunu yapan komite az daha skandala yol açıyordu.. Final günü programı çok dolu hazırlanmıştı... Konserler, defileler, havai fişek gösterileriyle ilgilenen komitenin, final maçını programa koymadığı son anda fark edildi... Bir kısım komite üyesinin, *"Maça gerek yok, insanlar böyle de eğleniyor"* şeklinde görüş bildirmesine rağmen, final maçının oynanmasına karar verildi... Görüşleri dikkate alınmayan üyelerin maç boyunca, tribünde birdirbir oynayarak yaptıkları protesto kaale alınmadı!...

Gençlik yıllarında kalecilik yaptığı için, maçtan önce **Taffarel** ve **Barthez**'e mesaj yollayarak, *"Kalbim sizinle"* diyen **Papa II. Jean Paul**'un, maçtan az önce ikinci bir mesaj göndermesi ve sadece Barthez'e başarılar dilemesi dikkat çekti... Vatikan'a yakın kaynaklar, Taffarel'e gıcıklığıyla bilinen **Erman Toroğlu**'nun **Mehmet Ali Ağca** aracılığıyla Papa'ya ulaştığını ve II. Jean Paul'u etkileyerek Taffarel'den soğuttuğunu bildirdiler.. İkinci mesaj üzerine Toroğlu, *"Burada Papa'nın kararı doğru!"* yorumunu yaptı!..

Final oynayan iki takımın da, eleme maçları yapmadan Dünya Kupası'na katılmış olması spekülasyonlara yol açtı... Almanya'nın Teknik Direktörü **Vogts** *"Hepimiz eleme maçlarında yorgunluktan telef olduk, kupada oynayacak hal kalmadı.. Bunlar dört yıl ense yapıp güzelce dinlendiler.. Kader mi bu layn?..."* şeklinde konuştu... Daha sonra Vogts'un konuşmasında *"Kader mi bu layn?.."* cümlesinin olmadığı, bunu muhabirimizin eklediği tespit edildi... Muhabirimiz, Paris'ten çağrılarak Adana Adliyesi'ne sürüldü!..

Maçtan önce, Fransa, şampiyonluğa inanmış görünüyordu... Hatta Fransız oyuncular, şampiyonluk turunu maçtan önce atmaya kalkıştılarsa da, **Platini** tarafından sille tokat soyunma odasına sokuldular.

Kupanın yıldız futbolcusu **Ronaldo**'nun final maçında oynayıp oynamayacağı gün boyu tartışıldı... Bir kesim *"oynar"*, bir kesim *"oynamaz"* derken, bir başka kesim *"Ronaldo futbolu bırakıp biblo işine girdi"* iddiasında bulundu... Çok başka bir kesim ise *"Bana ne, yemişim Ronaldo'yu"* şeklinde konuştu... Son kesimin futbolla ilgilenmediği tahmin edildi. Oynayıp oynamayacağı bahisçiler arasında iddia konusu olan Ronaldo, neticede maça çıktı fakat *"oynamaz"* diyenler kazandı!..

Maçın kahramanı Brezilya'ya iki kafa golü atan Fransız **Zidane** oldu... Daha önce pek kafa golü atmadığı öğrenilen Cezayir asıllı oyuncu, devre arasında yedek muhabirimize *"Arkadaş başıma öyle bi ağrı girdi ki goller yüzünden, kainat şampiyonu olsak umrumda dii!"* şeklinde konuştu... Bununla birlikte Zidane maçtan sonra aşırı sevindi ve altın kupayı kafasıyla sektirdi!...

Kupa töreninde Fransa'nın kaptanı **Deschamps** olay çıkardı... *"Şu kupanın şeklini değiştirin artık... En dandik kupalara bile şampanya filan koyup içmek mümkünken, bu kupayla hiçbir numara yapılmıyo..."* biçiminde tepki gösteren kaptana, yine Platini tarafından sille tokat girişildi... Bu haberden sonra, yedek muhabirimiz Adana'da ustasının yanına yerleştirildi!...

Brezilya'nın Fransa'ya yenilmesine sinirlenen bir Beşiktaş taraftarı futbol topu yutarak intihar etmeye kalkıştı... Son anda kurtarılan tuhaf taraftar şöyle konuştu: *"Bu sezon zaten Türkiye'de Beşiktaş'tan darbe yedik.. Tek umudum, dünyada hastası olduğum Brezilya'nın şampiyon olmasıydı.. O da bitirdi bizi... Gün yüzü göremedik... Benim için futbol bitmiştir... Fakat voleybolda Beşiktaş ve Brezilya'yı tutmaya devam edicem... Voleybol topu daha kolay yutulur!.."*

S. Gürpınar

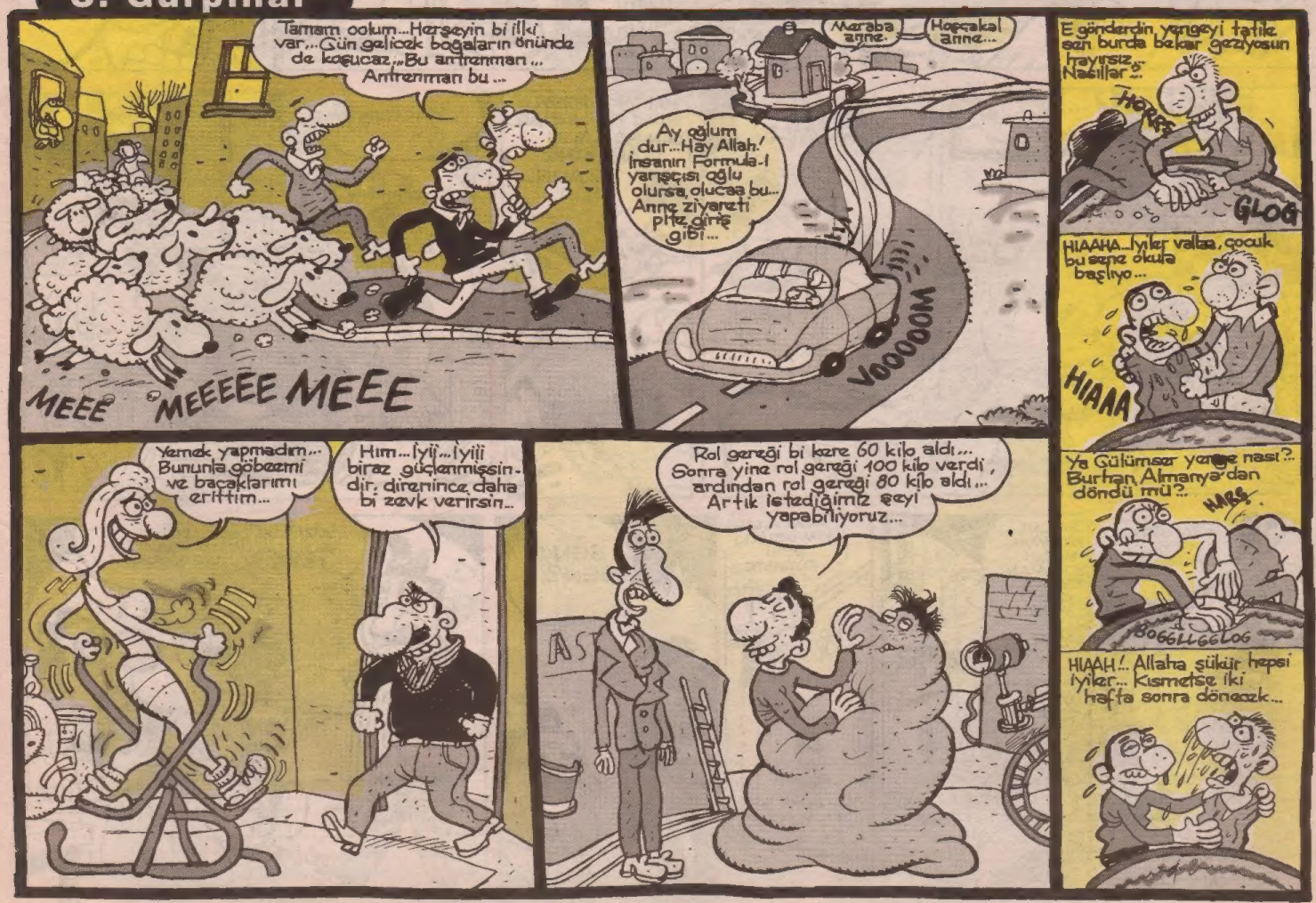

ELİME BAKMA SONRA YANARSIN!

Musa Gümüş ve Nut Atalay